

Francesc Badia, un bon amic i gran col·laborador

Joan Martí i Alanís
Arquebisbe i bisbe emèrit d'Urgell

Quan vaig prendre possessió del càrrec de copríncep d'Andorra, vaig veure que el braç dret del bisbe copríncep a dins del Principat era el veguer. El veguer, fins que va arribar la Constitució, exercia poders representatius, judicials i administratius molt importants. Era el que feia-les-vegades (d'aquí ve "veguer") del bisbe copríncep.

Qui exercia aquest càrrec llavors era el Sr. Jaume Sansa, des de feia 38 anys, i estava a punt de jubilar-se. Calia buscar un candidat idoni i de la meva confiança. Aviat vaig trobar-lo: en Francesc Badia reunia les millors condicions. El coneixia de Montblanc, on tenia els pares i la germana. Ell era jurista i exercia de fiscal vivint a Barcelona, on tenia relacions que aviat ens ajudarien molt per proveir els tribunals d'Andorra de jutges bons i experimentats.

El fet que fos funcionari espanyol també era per a mi una garantia. L'excedència facilitaria el seu retorn a la feina en el cas que fets imprevistos, com la meva pèrdua del càrrec o l'extinció de la funció (cosa que passaria amb la nova Constitució d'Andorra), s'esdevinguessin.

Però eren les qualitats de la persona les que més m'impulsaren a nomenar-lo. Home íntegre, de principis ètics fermes, caràcter bo i negociador, treballador infatigable, amb una família modèlica, especialment la seva muller, la Maria; home d'Església i amic meu personal. Què més podia demanar?

Quan li ho vaig proposar, una anècdota: ell ho va consultar als fills, encara menors d'edat, cosa que va induir la família a venir amb satisfacció completa. Jo sempre he pensat que amb ell, el delegat permanent i els dos secretaris, formàrem un equip tan bo que va esdevenir la



Recepció al Palau Episcopal amb tot l'equip del copríncep l'any 1989.

clau per a la transformació política i del sistema judicial d'Andorra. S'hauria fet, altrament, la nova Constitució democràtica? Ho dubto. Durant anys portarem la iniciativa indiscutible. Per això, Francesc Badia té un lloc important en la història contemporània del Principat.

I per a mi va ser un regal de la Providència.

La construcció de l'edifici de la Vegueria, l'organització del sistema judicial, que abans era a les beceroles, la recerca de recursos econòmics per a la Mitra, independents, com el Servei d'Emissions... Fins i tot ara, jubilat, investigador i autor de llibres que han enriquit el patrimoni jurídic o històric d'Andorra.

Aquest és un relat breu i condensat d'allò que mereixeria ser recordat amb més detall i que no desmentiria res del que he afirmat.

Em plau la invitació que m'han fet per explicar-ho. Sentia un deure de fer-ho, cosa que acabo amb molta satisfacció.